

[Niels Helveg Petersen]

at sikre ordentlig juridisk vejledning for Folketinget. Det er også langt den bedste beskyttelse, som Folketinget kan få i forhold til en regering. Vi må helt klart stå fast på, at uanset hvad der sker herovre, har regeringen en total og krystalklar forpligtelse til at give ordentlig rådgivning, også med hensyn til juraen i lovforslagene. Det er regeringens ansvar, og vi mener ikke, at man på noget punkt skal svække regeringens ansvar på området. Regeringen skal sikre, at lovgivningen er udformet ordentligt og juridisk forsvarligt.

Men begivenheder har jo konsekvenser, og jeg skal ikke lægge spor skjul på, at nogle af de begivenheder, vi har oplevet i de senere år, har udviklet sig på en sådan måde, at tilliden i offentligheden og her i Folketinget til, at vi får den bedst mulige rådgivning, er svækket i forhold til tidligere. Da jeg var ungt medlem af Folketinget, var det et meget stærkt argument, at sådan og sådan havde Justitsministeriet sagt. Det er ikke sådan i dag – jeg er egentlig ked af at sige det – men det er det ikke, hverken over for Folketinget eller offentligheden. Derfor bør vi gennemtænke, om der er behov for at supplere de nuværende regler med noget andet, og så kommer forslaget om en eller anden form for lovråd eller lovvurderingsråd ind i billedet.

Lad mig sige, hvad jeg opfatter som hovedproblemerne i sagen. For det første: Hvordan skal man definere opgaverne for et sådant råd? Det er ikke så enkelt. For det andet: Hvordan undgår man, at vi bare opbygger et konkurrerende, stort bureaukrati herovre? Der er ikke noget vundet ved at få to bureaukratier, der bare beskyder hinanden. For det tredje: Hvem kan forlange responsa, og hvor mange?

Jeg synes, vi står over for et forslag, hvis intentioner har meget i sig, men hvor jeg også må sige, at det er nemmere at se problemet end løsningen. I min anden omgang vil jeg specielt vende tilbage til problemerne med at afgrænse arbejdet i forhold til ombudsmandens virksomhed.

Glønborg (KRF):

Den sidste ordfører i rækken må konstatere, at de positive elementer i forslaget alle er nævnt af tidligere ordførere, og at de betænkkeligheder, der kan være ved at benytte netop denne model, også alle er nævnt af tidligere

ordførere. Jeg har ikke noget nyt at føje til, men må blot sige, at vægningen fra Kristeligt Folkepartis side er altså sådan, at vi ikke kan medvirke til gennemførelse af dette forslag. Men vi deltager gerne fortsat i overvejelserne om, hvordan vi bedst kan sikre, at lovgivningsarbejdet foregår på et tryghedsskabende grundlag, så vi kan føle os overbevist om, at vi har en god samvittighed, at vi har gjort det ordentligt, og at de stakkels vælgere, som har svaret for, at vi sidder her, også føler, at de har givet os rimelige vilkår, så vi er i stand til at udføre vort arbejde ordentligt.

Så vi siger tak for, at vi har fået endnu en drøftelse af problemet, men vi kan ikke medvirke til gennemførelse af det foreliggende forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne starte med at takke for debatten.

Dette forslag bliver ikke vedtaget, det kan jeg jo høre af debatten, og jeg vil godt sige, at det havde jeg sådan set heller ikke ventet. Men når jeg hører alle de indvendinger, der er kommet mod det, får jeg lyst til at sige til Folketinget, at det har ærlig talt heller ikke været så nemt at lave det, at finde en model, som vi synes vi kunne være bekendt at forelægge Folketinget.

Jeg vil også godt sige, at jeg overvejede, om jeg i stedet for at forelægge det for Folketinget skulle sende det rundt til partierne og starte drøftelsen på den måde, men vi blev enige med os selv og hinanden om, at vi kunne sådan set lige så godt starte diskussionen ved at lægge det frem her til førstebehandling og prøve at se, hvordan vi kommer videre. Og det må jo så afhænge af, hvad vi bliver enige om i Udvalget for Forretningsordenen. Der kan jo i hvert fald nu stilles en række spørgsmål, bl.a. om hvordan man klarer de problemer, der er peget på i forslaget, og hvor jeg har forstået, at mange ordførere ligesom vi er meget optaget af, hvordan man prøver at løse dem i andre lande.

Jeg skal bruge mine minutter her til dels at sige et par generelle ting og dels forsøge at kommentere og svare på nogle af de mere konkrete spørgsmål fra ordførernes side. Lad mig tage dommerne og Ombudsmanden først. Jeg har selvfølgelig også læst henvendelsen fra Højesterets præsident på vegne af højesterets-